

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 4288 van 29 november 2007
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Rwandese nationaliteit, op 24 september 2007 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 7 augustus 2007 van de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken waarbij de aanvraag tot machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt alsmede van het bevel om het grondgebied te verlaten van 25 augustus 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DE BACKER en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker is van Rwandese nationaliteit, geboren te X op X.

Verzoeker kwam in augustus 2001 het Rijk binnen met een visum type D, geldig vanaf 25 augustus 2001 tot 30 november 2001, op basis van het toenmalige artikel 9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) (stuk 8-6).

Zijn bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister werd jaarlijks verlengd tot 10 december 2005.

Op 29 juni 2007 dient verzoeker een aanvraag tot verblijf voor meer dan drie maanden op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet in (stuk 168).

Op 24 juli 2007 beslist de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren. Dit is de eerste bestreden beslissing die op 25 augustus 2007 ter kennis werd gebracht van verzoeker (stuk 169).

Tevens werd op 25 augustus 2007 aan verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing.

Op 19 september 2007 dient verzoeker een nieuwe aanvraag tot verblijf voor meer dan drie maanden op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet in (stuk 178).

2. Over de ontvankelijkheid

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift en de toegevoegde stukken blijkt dat verzoeker eigenlijk twee beslissingen aanvecht met name de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken waarbij de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf onontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Verzoeker voert echter geen middelen aan tegen het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, zodat het beroep tegen dit bevel onontvankelijk is.

3. Onderzoek van het beroep.

1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 7 §1 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: K.B. van 17 mei 2007).

1. Verzoeker stelt dat artikel 7 van het K.B. van 17 mei 2007 teleologisch dient geïnterpreteerd te worden en hij verzet zich tegen een letterlijke interpretatie van het artikel. Artikel 7 § 1 van het desbetreffende K.B. heeft als doel de identiteit van de aanvrager vast te kunnen stellen. Hiervoor wordt beroep gedaan op een identiteitsdocument van het land van herkomst. Verzoeker stelt dat zijn bijzonder geval een teleologische interpretatie van het artikel verantwoordt. De identiteit van verzoeker diende immers niet meer door de Dienst Vreemdelingenzaken te worden aangetoond, aangezien deze reeds in een vorige procedure vastgesteld was. Verzoeker meende dat zijn verblijfskaart, een document afgeleverd door de Dienst Vreemdelingenzaken, een voldoende uitdrukking was van zijn identiteit. Voorts stelt verzoeker dat het doel van artikel 7 §1 van het K.B. van 17 mei 2007 bereikt werd doordat

verzoeker zijn Belgische verblijfskaart toonde aan de Dienst Vreemdelingenzaken, aangezien dit een officiële erkenning van zijn identiteit, door de Dienst, representeert. Tot slot argumenteert verzoeker dat zijn verblijfskaart alle gegevens van zijn identiteit weergeeft, net zoals een nationale identiteitskaart dit doet.

2. De bestreden beslissing luidt als volgt: “de aanvraag ging niet vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen: Een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, 6 1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, §1, eerste lid).”

3. Artikel 9 ter, §1 luidt als volgt: “§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet het voorwerp van een definitieve beslissing heeft uitgemaakt of die een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar verklaard administratief cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.” (eigen onderlijning).

Artikel 7 §1 en §2 van het K.B. van 17 mei 2007 luidt als volgt: “§ 1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen:

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de wet

2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet;

3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;

4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.

§ 2. Onverminderd artikel 9ter, § 3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven.

In het tegenovergestelde geval geeft de gemachtigde van de minister de instructie aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. Dit attest wordt ingehouden indien de betrokkene zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een uitnodiging van de behandelende ambtenaar-geneesheer of deskundige.” (eigen onderlijning).

Artikel 7 §1 van het K.B. van 17 mei 2007 preciseert in concreto welke identiteitsdocumenten betrokkene dient voor te leggen, namelijk een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart. Een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (BVR) valt hier niet onder. Alhoewel een BVR dezelfde gegevens kan verschaffen als een identiteitskaart, heeft het niet dezelfde bewijswaarde. Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeker niet betwist dat hij de vereiste documenten niet voorgelegd heeft. Bijgevolg kan verzoekers argumentatie

niet weerhouden worden. Evenmin maakt verzoeker aannemelijk dat hij in de onmogelijkheid verkeert om zijn identiteitskaart of paspoort voor te leggen.

Vermits niet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden werd voldaan dienen de voorwaarden betreffende de gegrondheid van de aanvraag niet nader onderzocht te worden.

De bestreden beslissing werd geheel terecht in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet juncto artikel 7, §1, 1° van het K.B. van 17 mei 2007 genomen.

Het middel is niet gegrond.

1.4. Verzoeker heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en zeven door:

mevr. M. BEELEN,

dhr. T. LEYSEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN